

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 5
ул. Ліндого. — Експедиція
місцева в Агенції Соколовського
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Комунікати і голоси праси.

На днях появили ся комунікати двох найчисленніших стронництв правиці, польського «Кола» і клубу чеських послів державної ради. Комунікат «Кола» мало політичний. Він виданий мабуть на те, щоби опроверечи заміти частини дневникарства польського, мов-то «Коло» нічого або мало подбало о польську справу в послідних двох роках. Комунікат «Кола» обмежує ся проте на сухім вичисленю здобутків понайбільше на поли культурнім і економічнім. Комунікат чеських послів закрашений більше політикою, але обмежуєть ся більше на історичні ремінісценції, а в меньшій мірі дотикає будучности. Важніші мисли єго такі. Нам, Чехам — сказано в комунікаті — належала ся би перевага в краях корони св. Вячеслава, але ми бажаємо лише рівноправности з Німцями. Тимчасом Німцям заблагось гегемонії. Щоби дійти до неї, взяли ся Німці в парламенти за обструкцію і по двох літах довели до — абсолютизму. Держава потерпіла через те багато. На полях культури, господарности, промислу і торгівлі велика застоя. Угода з Угорщиною неполаджена. В парламенті панує замість волі своєволя. Що ж зробити? Треба узгляднити історичні індивідуальности, з яких зложена Австрія, треба вернути до давнішого, внутрішнього устрою, до федерації. До переведеня сих змагань мусить чеський нарід стати солідарно як один муж. — Се зміст чеського комунікату.

Віденські дневники меньше заняли ся комунікатом «Кола», а більше комунікатом чеським. Сего можна було сподівати ся. З голосів віденської праси наведемо два головніші, Fremdenblatt-у і N. fr. Presse-и. Fremdenblatt каже: Чехи ще трохи горюють ся. Не годні покинути своїх мрій федеративних. Говорять заєдно про «союз австрійських країв». Але і вони зрозуміли вже, що так як доси далі не піде. З комунікату їх і Поляків пробиває ся туга за парламентом. І Чехи раді би найти вихід з теперішнього положеня. Шкода лише, що не подають крім фантастичної федерації якоїсь позитивнішої формулки до розв'язаня нинішнього питаня. А ми переконані, що в обох противних собі таборах найшлись би вже нині люди, що покинувши радикалізм, прийнялись би за розмотанє гордийского узла. Німці не бажають, щоби Чехи пішли в кавдинське ярмо. Ситуація занадто поважна. Треба над нею серіозно застановити ся.

Але коли Fremdenblatt старає ся в обі спорючі сторони вмовити мирного духа, то N. fr. Presse добачає в чеськім комунікаті лише новий поклик до дальшого бою. Чехи — каже N. fr. Presse — завсїгда ще бундючні. Вони не вдоволені дотеперішніми здобутками. Бажають нових добичий, іменно, федеративного перестрою Австрії, а спра... німцку хотять здати на ласку чеського союму. Так дальше бути не може. Наколи не можна з Чехами прийти до ладу, то треба без Чехів або проти Чехів.

Як бачимо, то комунікат чеський, держаний в дусі Крамаржа, доложив до го-

рючого огню ще нового підпалу. Уми, замість успокоїтись, роз'ярились наново. Плоди роз'ярення вже виривають. З одної сторони видав Функе поклик до абстиненції німецьких послів в чеськім соймі, з другої сторони заявили Німці в субкомітеті, вибранім моравским соймом до уложеня modus vivendi межі Німцями а Чехами, що вони в виду найновіших подій не можуть вдаватись в дальші переговори. Вони мусять мати на оці інтерес Німців всіх коронних країв.

Стало ся проте се, що ми предсказували, іменно, що спорючим сторонам недостає доброї волі до вирівнаня взаїмних претенсій, недостає охоти до справедливої хоч компромісової згоди. Обі сторони станули на становищі: non possumus. Чехи при федерації, Німці при ревіндикації своїх історичних прав в Австрії. На посередню дорогу не хоче ніхто ступити. Табори, замість наблизитись, розходять ся ще дальше. Оправдуєть і се, що сказав недавно Vaterland. Правительство звернуло нині цілу свою увагу на чеський та моравський сойм. Оно раде би приєднати Чехів з Німцями поза центральним парламентом. В тій цілі здержав ся гр. Тун з скликанєм чеського союму, щоби підготовити ґрунт до мирних переговорів і склонити німецьких послів до полишеня абстиненції. З другої сторони зроблено пресию на угодову комісію моравского союму, щоб она прискорила свої компромісові еляборати. Та ба! — каже Vaterland. Кому тут миритись, коли посеред лівіци находять ся самі пенсіоновані генерали? Вони ходять виправді в генеральских мундурах і раді би видавати розкази, коли ж — на жаль — сих розказів ніхто з армії не слухає. Проводирі німецькі втратили весь свій вплив на маси німецького народу, а маси ті з кождим днем підносять чим-раз більші претенсії. З тих намірених переговорів вийде мабуть квадратура кола...

Люеґер заговорив.

Се кождому впало очи, що в часі послідної сесії парламенту антисеміти держали ся ся в великій резерві. Люеґер, кн. Альфонс Ліхтенштайн, Штайнер, Патай, Гесман та Шайхер, вожди антисемітів, не являли ся майже на засіданях, а наколи дехто з них явив ся, то в розправах не брав участи. Тим цікавішим буде для нас погляд д-ра Люеґера, який він виявив на теперішню, політичну ситуацію перед своїми виборцями 11-го лютого у Відни. Між иньшими сказав Люеґер:

Три тяжкі гріхи тяжать нині на Німцях австрійських. Першого гріха допустились католицькі людовці через те, що в ері гр. Баденього, коли вся німецька лівіця домагала ся відкликаня язових розпоряджень, они самі станули на боці і розбили німецьку солідарність.

Другий гріх тяжить на німецьких націоналах. Коли в ері гр. Туна всі клуби лівіци сполучили ся до спільної акції і з посеред себе вибрали так звану Obmännerconferenz, що мала управляти опозицією і єї розумно вести, тоді були націонали німецькі тим тараном, що розбив солідарність лівіци. Націонали відокремішились

від прочих клубів лівіци і пішли за розказами своєї Grazerparteilung, що видавала розкази на свою руку.

Третього гріха допустилась в часі послідної сесії частина націоналів і поступовців, обновивши давнішу, механічну обструкцію. З сего вийшов опять роздор в лівіци, а Славянам подано спектакль борби Німців проти Німців. Всяка опозиція може побідити лише духовою зброєю, не механічною. Духовою зброєю можна було правицю і правительство приперти до стіни. Показалось се при нагоді ухвали закону о державних слугах, де лівіци найшла ся раз і другий раз в більшости.

По тій катонській адмоніції на адресу католицьких людовців і других клубів лівіци, Люеґер перейшов до суду над Шенерером і єго найновішим покликком: Los von Rom! Се найпустіша робота. Поклику сего ніхто не послухає. О тирольські гори він відобе ся. Може бути, що дехто перекине ся з католицької віри на протестантеку. Але се зробить тільки той, котрому всяка віра «ist eine Wurst», так як і Шенерериянам протестантизм є зовсім байдужною річю, позаяк у них нема ніякої віри. Але ось що вийде з того поклику? Вийде те, що католицькі людовці німецькі ще кріпше приляжуть до славянської правиці.

Щоб зрозуміти жаль Люеґера до лівіци, треба сягнути памятею до сеї хвилі, коли дійсно всі клуби лівіци з виключенєм Шенерериянів з'організували ся в одну опозиційну фалангу і справу веденя опозиції зложили в руки згаданой Люеґером конференції обманів. Стало се в часі торічної, осінньої сесії. Сам Люеґер належав до сеї центральної управи лівіци і надіяв ся навіть обійти в ній провід. Та на лихо чи щасте стало ся инакше. Другі провідники клубові були рівнож амбітні, як Люеґер, і не могли над собою стерпіти руки антисеміта. По осінній сесії зібрались націонали німецькі в Градци і установили там нову Parteilung, що веліла ужити найдрастичніших средств на поваленє правительства. Люеґер, що надіяв ся стати на чолі опозиційної лівіци, осів на леді і з жалю за утраченим верховодетвом відтягнув ся в послідних часах від механічної обструкції. Дехто підозріває Люеґера навіть о те, що він пристав до згаданой Obmännerconferenz-и лише для ратованя себе перед навадами дневникарскими за невдало переведеню у Відни справу газову і трамваєву. Дехто підозріває навіть Люеґера о амбіцію, що він на плечех сполученої лівіци хотів посягнути за президентурою кабінету. Ми так далеко не підемо, а радуємось бо-дай тим, що і Люеґер осудив механічну обструкцію своїх суплемінників безглуздою.

Справозданє і ультіматум Підгірської Спілки в Станиславові.

Довго завязувала ся Підгірська Спілка для торгівлі безрогами і худобою роговою в Станиславові. Мимо накликовань по часописях і устроюваня віч уділи впливали поволи. Прийшло було до такого, що многи давніші члени знехтерпеливвившись, поставили ультіматум: або зачинати або гроші віддати. Щоби інтерес гідно мож було зачати, треба було хоть 25 тисячів, а то і пятої пайки того не було. Залишити же розпочате так красне діло, також якоє ніяко-

во. Щож було робити? Мусіло ся зачинати з тим, що було.

За місяця до купна обрала собі спілка, місцевости, з відки найбільше є членів, бо так годилось, отже: Галич, Болшовець, Бурштин, Войнилів, Калущ. А в тих місцевостях купували до того часу одні купці, мазури із Станиславова, люди багаті, обертаючі капіталом до 120 тисячів. Настала страшна борба. Вже перед виступом голосили, що буде каліцтво. Опісля були впливи на ветеринаря, на службу залізничу, аби ставили різні перешкоди. І так було. А найсильнішим оружжєм, від котрого спілка мала загинути, то було: підганяти спілку в ціні в тих місцевостях, де она виступала, в других місцевостях, де она задля малого капіталу не могла виступати, собі поветовати. Они гадали: підогнати спілку раз, другий і третій, і спілка раз, другий і третій стратить, а на четвертий не буде мала вже з чим виступати. При тім стали бурити нарід. От відате — казали они — хто ліпше платить, а хто хоче дурниці!

Тимчасом дав Господь, що батіг, котрий крутили на другого, ував на них самих. Підгірська Спілка спізнавши тактику противника, старала ся виступати, де лиш могла, а при тім купувати лиш ті штуки, на котрих уважала мати який-такій заробок. Люди плиткомислячі нарікали — дивовали ся і казали: Они (т. є. відпоручники Спілки) лиш їздять і кошти робять, а вже-ж якое тамті мусять виходити, хоть они так платять і т. п. Тимчасом противники підвисшаючи ціну, допровадили до того, що ціна пішла багато висше понад курс, так що і они самі тепер не можуть вже купити, а ту они мусять купити, бо они мають контрактів доставки. В наслідок того раз по раз тратять і виві мають ті купці 14 тисячів страти, не вчисляючи коштів адміністрації. Сповнила ся на них пословиця: Хто другому хліба не жичить, дай Боже, аби го і сам не мав!

Підгірська Спілка зачала свою чинність дня 8. падолиста 1898. Від того часу вислала она 13 транспортів, т. є. що тижня один. Посилала до Відня, бо иньші місця збуту, як: Бубна, Голешовиці, Сніхов, Вршовиці, Авсиг і др вимагають товару різного, декотрі правильно достави за контрактом, а ту в часах війни добре, як мож який будь (віденський товар) по цінному закупити, а також і з того взгляду, що відиньших місцевостей треба довго на гроші чекати, нераз 5, 6 неділь, то на такий спосіб висилало би ся було хіба 1 раз місяць, бо не було би було за що купувати. Тамже у Відні продавали товар різні коміснери, християне і жида. Та всі они одним підшиті, мають своїх протегованих купців, котрим товар дешевше продають і присилають метрики смерти за свині з решетиною, котрі не знати властиво від кого походять, бо купець-різник купує у сего і того коміснеря собі придатні штуки, а відтак найшовши в забитій свині решетину, каже, що то від сего або від того коміснеря, а коміснер знов старає ся вихати сему або тому доставцеви.

Решетина то велика язва всіх доставців. Хоть язик буде чистий, то нераз є она в середині. Правдивим отже добродійством стане той приряд, котрий ще сего року може ввійде вживане, т. є. децилятор Рентгена. При его помочи буде можна докладно розслідити, чи є в середині решетина або ні.

При перших 3 транспортах мала Підгірська Спілка страту. Повстала она в части через залізницю, що на час вагонів не доставляла, в части, що несподівано курс що тижня опадав, а в части, що заряд ужив до ревидованя решитини людей, котрі казали, що они розуміють ся на ній добре, а в річи розуміли ся мало і перепустили кілька штук з решетиною, за котрі треба було грубо заплатити, бо і транспорт і там обтягнуто по ціні, як там продають. Однак вже четвертий транспорт приніс 102 зр. 29 кр. чистого зиску. І від того часу кожний транспорт ішов що раз ліпше. Послідний приніс всього 12 зр. 87 кр., бо був дуже малий. З тим ніхто не крив ся і не крив. Та видно, наш нарід волить крутанину ніж правду. Почувши о страті, перепудив ся і мав інтерес за страчений. Удїли перестали впливати, лиш колись-не-колись принесли почта який удїл.

Тепер міг би той інтерес іти дуже добре,

бо вже люди вправили ся, обізнали ся з порядками залізничими, законами ветеринарскими, одним словом, дорога утерта, але потреба: 1) збільшеня фонду, так щоби було хоть 15 до 20 тисячів, щоби можна в більше місцевостях виступати і посилати в місцевости, де ліпша ціна; 2) отворити при тім масарню, бо є много штук до світа непридатних, а ті можна дешево купити, а найбільше з тої причини, що деяка штука зломить ногу, иньша зажогне ся, то за пів дармо йде і є страта, а коли-б була масарня, то би нічо не змарнувало ся; 3) треба мати свого коміснеря у Відні, котрий би старає ся продати товар Підгірської Спілки сумлінно і уважав на надужитя з решетиною. Для коміснеря не треба ніякої пенсії. Коли він лише дістане кожного тижня 150 до 200 штук і від них такеу по 50 кр. від штуки, то вже буде мати красну пенсію.

Заким інтерес розпочато, то многи казали: Я дам, але най виджу!... Тепер вже 3 місяці видять, а удїлів нема. Найгірше бодить, що ті, для котрих ся то робить, і котрі з добродійства користають, не почуввають ся до обовязку підперти товариство. Кажі котрому: Та волите своїй спілці продати, ніж тим... Е, каже той, най буде від ката, коби дуката!... Кожний духом радїє, що, від коли спілка зачала купувати, безроги на диво платять ся, але скажі котрому зложити удїл, то він тобі каже: »Овва, та що, жилисьмо, як не було спілки, то якое жилисьмо і дальше без неї!«...

При такім стані річи, де з одної сторони ворог сильній палить, кожної хвилі чоловіка убити готов, а з другої сторони недостача оружя, байдужність народа, для котрого добра то робить ся, годї дальше вести діло. І нині спонукані єсмо поставити своє ультиматум:

Жадаємо від народа збільшеня фонду, а то через громадне приступленє в члени, инакше заперестанемо служити всім, а будемо служити виключно членам, т. є. заперестанемо купувати на торгах і ярмарках і висилати в світ, а лише отворимо масарню, щоби була дивиденда для самих членів.

Від Ради управляючої і Дирекції »Підгірської Спілки« в Станиславові.

Др. Михайло Коцюба.

Т. Сташевич.

Йосиф Гурик.

Галицка каса ошадности.

Рун на щадничу касу устав по трохи. Люди вже не товпять ся на Ягайлонській улици і поліція не стоїть кордоном довкола каси. Але се не значить заспокоєне опінії, або зменьшенє небезпеченства, бо по оголошеню дотичного розпорядженя намістника богато властителей більших вкладок виповіло їх на час означений статутами. Сума тих виповіджень доходить кількох мільонів. Міродайнї сфери заходять ся, як ратувати касу, а загално вилоноє ся гадка, щоби край приняв на себе гаранцію за дотеперішні пасива каси. Подорож гр. Пінїньского до Відня стоїть в звязи з тою акцією, а в соїмі має бути піднесене дотичне внесєнє.

Від самого початку, скоро тільки повстало заклопотанє в галицкій касі щадничій, польські дневники, особливо львівські, повтаряють гадку, що край повинєн дати гаранцію за вкладки в касі щадничій, і так приготвляють на те опінію публичну; а штучними похвалами для уступившого заряду каси заслонюють виновників, котрі передовсім повинні бути визвані до одвічальности. Говорять богато о великих заслугах бувшого директора Зіма для купецтва і промислу в краю, хоч загално звісно, що каса не принимала векселів від богато добрих фірм купецких і промислових як-раз через те, що переважну часть вільних фондів заангажував директор Зіма в підприємствах нафтових. Звісно також, що банк краєвий і банк австрійско-угорский удїляли і удїляють повітовим товариствам задатковим і торговельним кредит на більші суми, ніж найстарша галицка каса щадничя. Отже заслуги каси для купецтва і промислу чей-же не більші, як і иньших банкових інституцій. А що-до нафтового промислу, котрому директор Зіма так незвичайну удїлив ніби-то опіку, то треба би

передовсім сконстатувати, чи також иньші підприємства нафтяні користували ся такою незвичайною опікою в касі щадничій, як звісна спілка Щепановского, Вольского і Одживольского, і чи дійсно той промисел потребував таких жертв з пушлярних фондів каси, та чив заміну за те дав краєви загално відповідну користь? Тут не допоможуть шумні фрази, бо факти доказують, що від коли у нас стали заходити ся коло великого промислу нафтяного і повстало ціле множество копалень нафти, — бідний селянин і робітник платить нафту два рази дорожше як перед кільканацяти літами, і власне там, де земля видала правдиві потоки нафти, там автохтонне, сільске населенє через несовістні практики всяких факторів і промисловців шіногum gentium формально зійшло на нужду. А вже чейже ніхто навіть не возьме ся на правду доказувати, що за користь була для промислу нафтяного, чи для иньшого з так дорогого експерименту, яким є видавництво великого, політичного дневника тою спілкою нафтяною, котра так обильно користала з кількамільонового кредиту в галицкій, щадничій касі! На мій погляд не можуть тут грати і не грають правдивої роді взгляди на заслуги на поли кредиту купецкого і промислу краєвого — але иньші причини.

Навівши відтак кілька з тих причин, заключає ось як:

Закинув би хто, що вкладки в галицкій касі щадничій мали признанє забезпеченство пушлярне, і що длятого тепер треба їм дати гаранцію; однак се не оправдує жаданя, щоби край давав ту гаранцію. Правительство признало вкладкам привилєгію пушлярного забезпеченства; правительство затверджувало статут каси; правительство мало свого коміснеря для нагляду над діловодством каси — отже річию правительства є потягнути до одвічальности провинивших, і коли би майно показало ся недостаточним, пошукати забезпеченя для вкладників на майні провинивших, а в браку такого забезпеченя є обовязком правительства дати касі поміч на заспокоєнє вкладок без всякого регресу до краю, котрий не мав жадного права мішати ся до господарки каси.

Про копальні Вольского і Одживольского, в котрих утонуло найбільше гроша щадничої каси і про спосіб, як би ті гроші назад видобути від них, пише *Stowo Polskie*:

«Третим з ряду, а наймолодшим, нафтовим підприємством, а найбільшим в польских руках і найбільшим польским підприємством в Галичині взагалі, є підприємство п. Вольского і Одживольского. Місячний приплив ропи в самій лише східницькій копальні виносить около 300 цистерн, або 30.000 метричних сотнарів, с. є. майже половину того, що має Тов. Східниця, а дві треті того, що посідає Тов. Карпатске. Крім того посідають в половині обіцюючі копальні в Румунії, Бориславі і Нагуєвичях, не числячи иньших, достаточо розвинених підприємств. Через аналогію до висше названих, акційних товариств кожний може вирахувати собі хлопским розумом великомільонове покритє, яке представляють ті підприємства, хотяй находять ся доперва на початку свого розвою.

Але чи се покритє буде зреалізоване? Нічо лекшого, як змарнувати промислове підприємство. Залежить се від ціли, яку поставить собі опіка, розтягнена тепер над тими підприємствами. Навіть при найліпшій волі, отяжілість адміністрації, недостаток меткости і сейчасової децизії може спровадити безповоротні шкоди. Три суть дороги реалізації. Сейчасова продажа на »брух«, власна адміністрація, або з'організованє великого акційного товариства, котре переняло би цілий комплекс копалень. Перша дорога, форсовна продажа — *Nothverkauf* — се тільки руїна і для властителей, але що гірше, і для цілої рятункової акції. Отже в інтересі передовсім рятункової акції належить виключити сю дорогу; застановити ся над тими иньшими дорогами реалізації, с. є власної адміністрації і організації акційного товариства. Ся дорога поручає себе тим більше, що як сказано, підприємство п. Вольского і Одживольского є наймолодше із всіх підприємств, що заледво вийшло з часу початкових інвестицій, а доперва

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
6-45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави		6-00	до Підволочиск, Бродів з голови двірця	
7-40	» Янова		6-05	» Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)	
7-50	» Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,		6-15	» Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	
7-55	» Сокала і Рави рускої		8-35	» Кракова (Відня, Берліна)	
8-05	» Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8-45	» Янова	
8-15	» Тернополя і Бродів на дворець головний,		8-50	» Кракова (Відня, Варшави)	
9-05	» Кракова (Відня, Варшави, Пешту)		9-15	» Скольного, Калуша, Борислава, Хирова	
10-35	» Іцкан, Сучави		9-35	» Підволочиск, Бродів з дв. головного	
10-45	» Ярослав, Любачева		9-53	» з дв. Підзамче	
1-01	» Янова		9-55	» Белзця, Рави рускої, Сокала	
1-30	» Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		10-55	» Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави	
1-40	» Скольного, Стрия, Калуша, Хирова		1-55	» Підволочиск, Кієва з дв. головного	
1-50	» Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави		2-08	» з дв. Підзамче	
2-15	» Підволочиск (Кієва, Одесс) на дв. Підз.		2-40	» Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2-30	» на дв. гол.		2-50	» Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),	
5-00	» Ковови, Бродів на дв. Підз.			» Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ряшів,	
5-25	» на дв. гол.			» Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.	
5-40	» Іцкан, Сучави		3-00	» Стрия, Скольного тільки від 1/2 до 3/4	
5-55	» Сокала, Белзця і Любачева		4-55	» Ярослава, Самбора через Перемишль	
Ніч			Ніч		
3-04	з Підволочиск, Ковови, Грималова на Підз.		4-10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	
3-30	» на дв. головний		5-20	» Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
5-10	» Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6-30	» Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави	
6-10	» Кракова (Відня) Самбора на Перемишль		6-40	» Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
8-45	» Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6-55	» Тернополя з двірця головного	
9-10	» Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль		7-00	» Лавочного (Мункача, Пешту)	
9-39	» Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче		7-10	» Сокала, Рави рускої	
9-45	» Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		7-15	» Тернополя з двірця Підзамче	
9-55	» Підволочиск, Бродів на дв. головний		7-44	» Янова	
10-30	» Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава		10-05	» Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави	
12-15	» Стрия, Калуша, Борислава.		10-40	» Кракова (Відня, Варшави, Берліна)	
			11-00	» Підволочиск, Бродів з дв. головного	
			11-27	» з дв. Підзамче	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рїзнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперьяль) удїляє пояснєнь в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Всілякі
КУПОНИ
і
вильосовані
цінні папери

виплачує без потручення
провізії або коштів

Контора виміни
1 ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Контора виміни і відділ
депозитовий перенесені до
льокалю партерового в бу-
дипку банкомів.

ТОВАРИСТВО
для розвою рускої штуки
стоваришене зарєстроване з ограниченою порукою
у Львові, ул. Підвале ч. 7

виконує всякі праці в обсягу артистичного малярства, різьбарства і золотарства після композицій своїх членів, а іменно: образи релігійні до иконостасів, олтарів, хоругов, на тетраподи, плащениці і пр. і такі-ж образи до комнат; образи сьвітські: історичні, портрети з натури і фотографій, краєвиди, побутові і т. д.; з дерева: кивоти, иконостаси, олтарі, образи і крести процесійні, сповідальниці і пр. і всякі праці золотарські; рівнож украшує внутра церков, виготовляє пляни церков, каплиць і пр. і удержує на складі фотографічні репродукції образів руских артистів.

Товариство ручить за стильове, старанне і совістне виконанє.

Цїлю Товариства є: піднести нашу штуку і втворити руску школу штук красних. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичній опіці нашої П. Т. Публіки духовної і сьвітської, надїємо ся, що звольть Она причинити ся до осягненя сеї ціли численними замовленнями, котрі приймає

— виключно лиш Дирекция Товариства. —
З глибоким поважанєм **Дирекция.**

Товариство не послугує ся агентами.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдєня!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамської і для дітїи
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсим Вп. Публіку, що в-рабляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдєня, в всякого рода шкір, як: **Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холябами трєгалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних.** — Також приймає до відновленя і направи **Кальшів і Плащів кавчукові, всякі гумові приради** як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі замїсєві замовленя виконує в можливо як найкоротшїм часї. — Дякуючи за дотепершні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанєм

Іван Яримович.
139

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.

Цїна книжки брошурованої в картонї 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Галицкїй
КРЕДИТОВИЙ БАНК
приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ
і опроцентовує їх по
4 1/2% на рік.

„СВЕКРУХА“
комедия в 3 актах з сїльського житя.

Цїна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигийській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильнїше увзгляднюване артистичного викінченя навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змістї і формї.

Цїна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор.

Видавець: **М. Заячківський, Львів, улица Зиблікевича, число 34.**